

154 (φ. 74v)

Σύμβαση καλλιέργειας (παντίκι) χωραφιοῦ

1758, Μαρτίου 17

Ἐνώπιον τῶν μαρτύρων Ἰωάννη Ἀρώνη κ(αὶ) Γεώργη τοῦ Λιόφαγου ἡ κερά Σταμάτα, γυναῖκα τοῦ ποτὲ Γεώργη Νικόλα Βασιλάκη, ἔχοντας ἓνα χωραφάκι στ' Ἀργιά (λεγόμενο στὸν Κάραβο), πλησίον τοῦ χωραφιοῦ τῆς Μητροπόλεως καὶ Ἀντώνη Ζαχαράτου, τώρα τὸ δίνει μισιάρικο-παντοτινὸ τοῦ Μανόλη Βρετοῦ γιὰ 2 γρόσια.

- 1 = Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν – 1758 – Μαρτίῳ – 17–
 = Φανερώνοντας ἔμπροσθέν μας ἡ κερά Σταμάτα, γυνὴ ποτὲ Γεώργη Νι-
 κόλα Βασιλάκη, λέγ-
 οντας πὼς ἔχει ἀπὸ γονικὸν τοῦ ἀδρός σης κομμάτι χωραφάκι στὸ μέρος
 τῶν Ἀργιῶν λεγό-
 μενο στὸν Κάραβο, εἶναι πλησίον τοῦ χωραφίου τῆς Μητροπόλεως κ(αὶ)
 τοῦ Ἀντώνη Ζαχαρά-
 5 του, κ(αὶ) θέλει δεληματική ἢ ἄνωθεν κερά Σταμάτα κ(αὶ) δώνει το μισιάρ-
 ρικο παντοτινὸ τοῦ
 κυρ Μανόλη Βρετοῦ νὰ τὸ δουλεύῃ κ(αὶ) νὰ τὸ καλλιεργᾷ, ἵνα ἀρέσῃ κά-
 θε καλοῦ γεωργοῦ, νὰ
 βάνῃ τοὺς ἐμισοὺς δεριστάδες μὲ τὰ ἔξοδά ντως κ(αὶ) νὰ τὴν καλῇ στὸ
 ἀλώνι· κ(αὶ) ὅ,τι νιτράδα
 ἐξαποστείλει ἀφέντης ὁ Θεὸς νὰ μοιράζον ἴσια στὴ μέση ντως, εἶναι δὲν
 εἶναι βοεβόδας, κ(αὶ) δι-
 ἀ τιμὴν κ(αὶ) πληρωμὴν τοῦ αὐτοῦ παντικίου κ(αὶ) βελανιᾶς ποὺ ἔχει κ(αὶ)
 πασῶν τῶν δικαιωμά-
 10 τω ντου ἔκαμαν καλὰ ἀναμεταξύ ντως νὰ τῆς δώσῃ γρόσια δύο –ἥτοι ρ.
 2–, τὴν ὁποίαν τιμὴν
 κ(αὶ) πληρωμὴν ὁμολογᾷ πὼς τὰ ἔλαβεν κ(αὶ) κράζεται πληρωμένη κ(αὶ)
 σοντισφάδα εἰς τὸ παντί-
 κι ἔως ἓνα ἄσπρο ὑποσχόμενος ὁ κοπιαστής νὰ τὸ δουλεύῃ καλὰ κ(αὶ) πι-
 στά· κ(αὶ) δουλε-
 ύοντάς στο καλὰ κ(αὶ) πιστά, νὰ μὴν μοιράζεται εἰς στὸν αἰῶνα ἀλλὰ νὰ
 τὸ ἔχουν αἰωνίως κ(αὶ) κληρο-
 νομικῶς. Κ(αὶ) ἂν ἤθελε τύχει τινὰς νὰ τὸν ἐνοχλήσῃ, ὑπόσχεται ἡ ἄνωθεν
 κερά Σταμάτα νὰ

- 15 τὸν διαφεδεύη μὲ τὰ ὑπάρχοντά της. Εἰς ὅλα τὰ ἄνω γεγραμμένα μένουν
τὰ μέρη στερκτὰ
κ(αὶ) ἀναπαμένα στερεώνοντας τὴν παρὸν κ(αὶ) μὲ ἀξιοπίστους μάρτυρες
εἰς ἀσφάλειαν
κ(αὶ) τὰ ἐξῆς:— =
= ἰωανίς· ἀρόνις· μαρτιρό· ὡς ἀνοθεν — —
= γεώργις· του λίοφαγου· μαρτιρό· κε μινεχοντάς γράματα εγραψα· εγο
ο ηοάνις —
Σ ἐφανος ἱερέυς ἀρόνις ἐγραψα κ(αὶ) μαρτιρό ὡς ἀνοθεν:—

155 (φ. 75r [82])

Εἰκονικὴ πώλησις ὑποθηκευμένου
χωραφιοῦ κατόπιν ἐκτιμήσεως

1757, Νοεμβρίου 7

Ἐνώπιον τοῦ μάρτυρα μαστρο-Φραγγιοῦ Ἀρώνη καὶ τοῦ γραφέα ἡ πρεσβυτέρα παπα-Μανόλη Ἀρώνη ἔχοντας γονικό της ἓνα χωράφι στὶς Ἀμμοδάρες τὸ πουλεῖ τῆς Φιλίππας, γυναικάς παπα-Ἰακώβου Λιμπερτᾶ, γιὰ 7 γρόσια. Ἐκτιμητὴς ἦταν ὁ Πέρος Βερνίκος. Τὰ 7 γρόσια τὰ χρωστοῦσαν στὴ Φιλίππα μὲ ὁμολογία καὶ ἡ πρεσβυτέρα τοῦ παπα-Ἀρώνη εἶχε βάλει τὸ χωράφι της ὑποθήκη (ὀμπλιγάδο) καὶ τώρα τῆς τὸ «ἔδωσε» ρετζίβερε (τῆς τὸ ἐξοφλεῖ).

- 1 = 1757 — Νοεμβρίω — 7—
= Τὴν σήμερο λέγει ἡ κερά πρεσβυτέρα π(α)πα-κὺρ Ἐμμανουήλ Ἀρώνη
πὼς ἔχει ἀπὸ γονικό ντης
μία πάρτη χωράφι στὸ μέρος τῶν Ἀμμοδάρων κ(αὶ) εἶναι πλησίον τοῦ σκε-
βοφύλαξ Δρυμαλίας Μωρα—
ἴτη κ(αὶ) Ἀρμελίνας Κόκκινου, κ(αὶ) θέλει ἡ ἄνωθεν κερά π(α)παδιὰ μὲ
ὄρεξίν της κ(αὶ) πουλεῖ κ(αὶ) ξεπουλεῖ
5 τὸ ἄνωθεν χωράφι τὸ λεγόμενον Ἀμμοδάρες τὴν πάρτη ποὺ ἔχει, ὡς ἄνω-
θεν λέμεν, μὲ πασῶν τῶν δι—
καιωμάτω ντου τῆς κερά Φιλίππας, γυνῆς Ἰακώβου π(α)πα-Λιμπερτᾶ.
Κ(αὶ) διὰ τιμὴν κ(αὶ) πληρωμὴν τοῦ αὐτοῦ
χωραφίου ἔβαλαν κ(αὶ) ἐτίμησέ ντο ὁ κὺρ Πέρος Βερνίκος νὰ τῆς δώση
γρόσια ἑπτὰ —Ν.ρ. 7—
τὴν ὁποίαν τιμὴν κ(αὶ) πληρωμὴν ὁμολογᾷ πὼς τὰ ἔλαθεν κ(αὶ) κράζεται
πληρωμένη κ(αὶ) σοτισφάδα

